

Drs Jacco, or how I learned to love the computer

Het lijkt al erg lang geleden dat ik ben afgestudeerd, dat was in 1994. Na een goede start in 1986 mondde mijn studie uit in een worsteling. Enerzijds ben ik meer technicus dan wetenschapper en anderzijds was het de eerste keer dat niet alles vanzelf ging. Na een tijdje helemaal niet te hebben gestudeerd heb ik na enige druk van mijn vriendin de koe bij de horens gevat en ben ik afgestudeerd in de numerieke wiskunde.

Computers vond ik maar rare dingen, analoge electronica vond ik veel fascinerender, en wat wiskunde betreft konden die telmachines echt niet op tegen zoiets moois als functietheorie. Maar goed, na een niet al te succesvolle stage bij Akzo op de wiskunde-afdeling aldaar had ik wel een liefde voor programmeren opgevat.

Aanvankelijk zou ik toch bij Akzo blijven maar een kleine recessie met als gevolg een vakaturestop, gooide roet in het eten. Dus moest ik gaan solliciteren. Mijn niet zo glanzende academische blazen en de slechte tijden maakten dat ik bij grote instituten zoals het Waterloopkundig laboratorium geen kans maakte. Na een jaar van losse baantjes (de leukste als onderhoudstechnicus van een papierfabriek) kon ik bij Ordina aan de slag als Oracle-ontwikkelaar (fl 3000,- bruto per maand). Daar had ik het al snel gezien en ik ben naar Sun Microsystems gegaan. Dat had met programmeren weinig te maken maar het was toch mijn introductie in Java en ik heb er veel ervaring met Unix opgedaan. Daarna ben ik bij een heel klein bedrijf met de naam Beautiful Code gaan werken. Daar heb ik het ambacht van het schrijven van software echt onder de knie gekregen. Zo goed dat ik de sprong heb gewaagd en mijn eigen eenmanszaak, *0xCAFEBABE*¹⁾, heb opgericht.

¹⁾ Veel bestanden kunnen worden herkend aan het eerste aantal bytes. Voor een java class file zijn dat de eerste vier bytes. Als deze in het zestientallig stelsel geschreven worden (met als 'cijfers' 0, 1, ..., 9, A, B, C, D, E, F) ziet dat er uit als CAFEBABE. Om te benadrukken dat het om een hexadecimaal getal gaat is 0x toegevoegd.

Wat ik sinds mijn studie heb gedaan heeft weinig van doen met wiskunde, alleen de formule

$$f^{(n)}(z) = \frac{n!}{2\pi i} \oint_{W^+} \frac{f(\zeta)}{(\zeta - z)^{n+1}} d\zeta$$

op mijn T-shirt herinnert daar nog aan. De stelling is van Cauchy maar bewijzen kan ik hem allang niet meer.

Ik weet niet wat de percentages precies zijn maar van de medestudenten die ik nog weleens spreek is er nog maar één wiskundige en de ‘IT’ is favoriet als werkterrein. Zelfs mijn toenmalige algebradocent Nicky Hekster werkte later bij IBM. In mijn dagelijkse werk krijg ik nooit problemen die zo gecompliceerd zijn als de problemen en stellingen tijdens mijn studie, dus wat dat betreft is de wiskundestudie een uitstekende voorbereiding geweest. Precies en zorgvuldig formuleren, en vooral redeneren, vormen echter wel een sociale handicap. Dat meen ik niet echt, maar in het zakelijke verkeer moet je toch wel omzichtig vertellen dat iemands betoog zondigt tegen de logica.

De laatste tijd neemt mijn belangstelling voor echte wiskunde voorzichtig weer toe. Onderwerpen als cryptografie gebaseerd op elliptische krommen lijken me opeens weer leuk. En ik ben van plan eindelijk het werk van Alan Turing eens te bestuderen. Mochten er lezers zijn die werk hebben op het grensvlak van wiskunde en software, email gerust.

Alhoewel voor mij persoonlijk wiskunde op een TU beter geweest zou zijn, heb ik toch geen spijt van mijn tijd op de UvA. Ik ben doctorandus in de wiskunde en daar ben ik trots op!

Jacco Kok
jacco@0xcafebabe.nl